

OROSHÁZI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

XVIII. évfolyam 2. szám

2021. Szent István

Szent István kiált

Hogy könnyebb legyen az ünnepi emlékezés, álljunk lélekben István király orosházi főtéri szobra elé. Nézzünk föl rá és emlékezzünk! Itt áll a város szívében, nyugodt bronztekintetével egybeül a város körngetegét, az Alföldet, a Kárpátok koszorúját.

Talán visszanéz az őshazába is, ahonnan magunkkal hoztuk kelet dűhe és nyugat közönye között is kitartó életerőnket. Nézi szép fővárosunkat és a vidéket, az ezüsfolyók és aranymezők gyönyörű hazáját, és fürkésző tekintettel vizsgálja mai életünket. Nézi magyarjait, az apostol és államférfi szemével, s mi kései ivadéakai kíváncsiak vagyunk véleményére.

Nemcsak az egyének, de a nemzetek életében is vannak válságos pillanatok. Olyan helyzetek, amikor létünk vagy nemlétünk forog kockán. A Gondviselés különös ajándéka, ha ilyen válságos órákban, amikor ember kell a gátra, küldetik valaki, hogy a nemzet életét helyes irányba lendítse.

Felesleges lenne bizonygatni, hogy Szent István ilyen válságos időkben állott nemzetünk élére.

Ázsiából jöttünk, és mind nyelvünkben, mind szokásainkban különböztünk az európai népektől. Barbár szokásainkkal méltán vívtuk ki magunk ellen a keresztény népek haragját. Őseink végig kalandozták Európát, de az önvédelemre kényszerült

népek véres ellencsapásokkal válaszoltak kihívásunkra.

Mi tagadás, barbár szokásainkkal nem voltunk udvarképesek az akkor már keresztény Európában. Hamarosan belátták ezt népünk józanul gondolkozó vezetői, de belső meggyőződés hiányában nem tudtak döntő lépést tenni a kereszténység és Európa felé.

Csak Géza fejedelem fia, István volt az, aki keresztény meggyőződésétől vezérelve megtette és megtétette nemzetével ezt a döntő lépést.

Már ifjúkorában megtanulta, hogy a kereszténység missziós természetű és az apostolkodás, a hit terjesztése Krisztus legfőbb parancsa. Menjetek az egész világra és tegyetek tanítványommá minden népet!

Ha valaki a keresztény hit birtokába került, akkor szent kötelessége ezt továbbadni. A jó szülők is gyermekeikre hagyják anyagi és szellemi kincseiket. Ezért kell elszomorodnunk napjainkban, midőn arról olvasunk, hogy minden más vallásnál, főleg pedig a szektáknál erősebb az apostolkodás, mint a katolikusoknál.

István királyunk szívügyének tekintette, hogy ne erőszakosan, hanem tanító munkával, buzgó igehirdetéssel az evangélium követését a magyar élet tésztájába gyúrja.

(folytatás a 2. oldalon)

Szent István kiált

folytatás a címlapról

A koronát küldő II. Szilveszter pápa mondotta: Én csak apostoli vagyok, de István apostol!

Valóban népe, nemzete apostola volt. Kiépítette a magyar egyház szervezetét. Püspökségeket, érsekségeket alapított. Székesegyházakat, templomokat, több mint 350-et építtetett. S kolostorokat, köztük a híres pannonhalmi apátságot is. S szentéletű felesége, Boldog Gizella irányításával a hazánkba letelepedett nővérek 4500-nál is több miseruhát és palástot készítettek e templomok és monostorok részére. Köztük a híres koronázó palást másolatát is.

Vajon mit mondana első szent Királyunk, ha most megjelenne közöttünk? Látva fiainak és leányainak iránta tanúsított őszinte tiszteletét és háláját, amely ilyen nagyszerű ünneplésben részesíti őt? Ugyanakkor látja az európai és hazai válságot is. Ma mit mond nekünk? Ma nem kér, hanem kiált hozzánk!

Országot alapítottam nektek. Egy stabil, működőképes európai országot hagytam az utókorra. Csak azt tettem, amit tennem kellett népemért, és ezt is a Gondviselő Isten segítségével! Kövessétek élet példám! Amint én követtem Krisztust, úgy kövessétek Ti is Őt! Váltatok valóra tanítását! Eljete békével egymással, magyarok! Csak magatokra számíthattok!

Veszélyben vagytok, nagy veszélyben! Őrizzék meg Hazátokat, mert az a föld a tiétek, és senki másé! Több mint ezer éven keresztül a véretekkel védtétek! És jól tettétek! Büszke vagytok rájuk! He hagyjátok elvenni! Ne hagyjátok, hogy mások uralkodjanak rajtatok! Sem pénz, sem politika, sem idegen ideológiák! Védjétek meg családjaitokat, gyermekeiteket! Ma különösen nagy veszélyben vagytok! Ma nem katonák védenek meg elsősorban, hanem ti magatok, minden egyes magyarra számítok, fiatalra és öregre egyaránt! A ti kezetekben van hazátok sorsa, jövője!

Vegyétek észre, hogy Európa nagy válságban van! Haláltusáját vívja! Ha Európa megmenekül, a ti és a testvéri lengyel népellenállása, kiállása, példája fogja megmenteni!

Ragaszkodjatok ahhoz a hithez, amely az én koromban megmentette népünket a történelem színpadáról való letűnéstől, s amely segítette népünk beilleszkedését Európa keresztény népeinek nagy családjába. S amely ezer éven át biztosította népünk fennmaradását oly súlyos és végveszéllyel fenyegető helyzetekben is!

Itt áll Orosháza főterén István királyunk, tekintélyt, méltóságot, magabiztosságot és erőt sugárzó szobra. De ő nem akar bronzba öntött emlékmű maradni. Élni akar hívő magyarjaiban, akik apostoli buzgósággal azon fáradoznak, hogy az evangélium kenyeré ne hiányozzék a magyar élet asztaláról, egyetlen magyarnak sem az életéből.

Hol vagy István király?
Téged magyar kíván
Veszni indult népünk
Csak Te mentheted meg!

Írás és fotó:
Iványi László
esperesplébános

A „Szolgáló szeretet” szellemiségében, avagy a

Katolikus Karitasz alapításának 90.,
újjaszervezésének 30. évfordulója 2021-ben!

Serédi Jusztinián, Magyarország bíboros-hercegprímása 1931. szeptember 17-én a karitás érseki biztosának nevezte ki Mihálovics Zsigmondot, aki azonnal megalakította Budapest minden egyházközségében a karitás szervezetet. A 39 budapesti és az egyházmegyei karitás szervezetek koordinálása és támogatása céljából 1931. október 7-én a püspöki kar megalapította a Szent Erzsébet Karitás Központot. 1931 végére országosan szervezetté válik a karitás tevékenység.

A kommunista diktatúra 1950-ig a legtöbb egyházi szervezetet, együletet, egyesületet és a szerzetesrendek többségét feloszlatta. Az egyházi, és szerzetesi közösségek széthullottak, a „szolgáló szeretet hősei” az egyház keretein kívül találtak rá az embersegítő szolgálat útjára. Megindult a karitás intézményeinek államosítása, a karitás szervezetek felszámolása és betegápoló rendek eltávolítása a kórházakból. A Szent Erzsébet Karitás Központ teljesen állami felügyelet alá került. Az 1950-es és '60-as években a Rózsafüzér Társulat „leple alatt” azonban tovább működött az egyházközségi karitás.

A szeretetszolgálat „felszabadulását” az 1989-es kelet-német menekültáradat felkarolása hozta meg nemzetközi segélyszervezetek segítségével. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia a rendszerváltás után elhatározta, hogy újjaszervezi a karitást, és hozzálát a hálózat kiépítéséhez.

Az orosházi Jézus Szíve Plébánia karitás szervezete 2015 februárjában alakult újjá, és azóta is folyamatosan segíti a rászoruló családokat. A rendszeres pályázati lehetőségeket kihasználva évente oszt tartós élelmiszereket, nyár elején gyermektábort szervez és hetente egy alkalommal használt ruhákat is lehet válogatni a régi plébánia épületében. Ezen kívül még lehetőség van nehéz helyzetben lévő családok és egyedülállók különféle támogatására.

Karitasz csoportunk szeretettel vár minden önkéntest, akik úgy érzik, hogy számukra fontos a rászorulóknak segítése és erre egy kis időt is tudnak szánni.

Baranyainé Murvay Sára
karitasz csop., vez.

52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus

Magyarország már 2020-ban készült a Budapesten tartandó Eucharisztikus Világkongresszusra. A világjárvány miatt 2021. szeptemberére tolódott.

Az Eucharisztikus világkongresszus, más néven Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus a római katolikus egyház rendszeresen megrendezett, világméretű eseménysorozata, melynek célja az oltáriszentség megismerésének és tiszteletének elmélyítése. Szervezője a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusok Pápai Bizottsága.

A négyévenként más-más helyszínen meghirdetett kongresszusnak előre meghirdetett címe van, melyre előadásokkal készülnek, illetve sok közös imát tartanak, és szentségimádáson vesznek részt a hívők. A kongresszus igyekszik érthetőbbé tenni a Krisztus által az utolsó vacsorán meghirdetett áldozat-bemutatót, és annak fontosságát.

Az eucharisztikus kongresszusok története

Az eucharisztikus kongresszusok kezdeményezője Emilia Tamisier, egyszerű dél-franciaországi asszony volt, aki eleinte zárandoklatokat szervezett az Eucharisztia jegyében, első alkalommal 1874 júniusában Avignonba, majd egy hónappal később Arba, Vianney Szent János egykori szolgálati helyére. Következő évben már ötvenezer hívó és öt püspök vett részt a zárandoklaton. E sikeren felbuzdulva 1875 szeptemberében az első nemzeti eucharisztikus kongresszusra Faverney-ben került sor. 1881-ben került sor újabb eucharisztikus kongresszus megtartására az észak-franciaországi Lille-ben, ez volt az első, amelyik már a határokon is átvált. A résztvevők javarésze Franciaországból vagy a szomszédos országokból jött, de nem elhanyagolható a Közép-Európából illetve Mexikóból és Chiléből érkezett zárandokok száma. Valóságos áttörésnek számított a nyolcadik, 1893-as jeruzsálemi kongresszus, nemcsak azért, mert az Oszmán Birodalomban rendezték, hanem mert itt képviselte magát először a pápa egy bíboros követével.

Az 1905-ös római világkongresszuson maga X. Piusz pápa, az Eucharisztia nagy tisztelője is részt vett, aki elhatározta, hogy ezután valamennyi világkongresszusra elküldi hivatalos követét. Fényes külsőségek között zajlott az 1912-es bécsi, szerényebb és inkább lelki megújulást hirdetve az 1913-as máltai és 1914-es lourdes-i, de sajnos az első világháború és az utána következő fészült nemzetközi helyzet miatt a következő kongresszust csak 1922-ben tartották meg, Rómában. 1926-ban Chicagóban rendezték meg az eucharisztikus világkongresszust.

A kongresszuson közel egymillióan járultak szentáldozáshoz, hatvanezer tagú kórus énekelt, a főünnepségeknek helyt adó stadionban a Szent Péter-bazilika főoltára-

A legszentebb pillanat - az 1938-as kongresszuson

nak hű másolatánál mondták a szentmisét. Azonban nemcsak a minden képzeletet felülmúló külsőségek miatt jelentős a chicagói kongresszus, hanem mert magyar küldöttség is részt vett rajta Csernoch János primás vezetésével. 1928-ban Sydney, 1930-ban, Hippói Szent Ágoston halálának 1500. évjubiläumára emlékezve Karthágó, 1932-ben pedig a Szent Patrik partraszállásának 1500. évfordulóját ünneplő Dublin adott otthont az eucharisztikus világkongresszusnak. Az 1934-es Buenos Aires-i kongresszus (32.) külön jelentős: itt képviselte először a pápát kúriai bíboros, Eugenio Pacelli bíboros-államtitkár személyében. 1937-ben a Fülöp-szigeteki Manilában gyűltek össze az Eucharisztia tiszteletére.

Az ötvenedik találkozót ismét Dublinban tartották, 2012. június 10. és 17. között, az 51-et 2016-ban a Fülöp-szigeteki Cebuban, ahol Ferenc pápa bejelentette, hogy az 52. Magyarországon, Budapesten lesz.

Arra, hogy Budapest is rendezhessen eucharisztikus világkongresszust, az ötlet

már Csernoch János és kísérete Chicagóból való hazatérte után felvetődött 1920-ban. Mintegy próbaként 1928-ban nemzeti eucharisztikus kongresszust tartottak Magyarországon, kétszázezer hívó részvételével. Serédi Jusztinián bíboros javaslatára 1938-ban, Szent István halálának 900. évfordulóján tartották meg a budapesti kongresszust. A hercegprimás alkalmasnak látta a magyar katolicizmust arra, hogy az egész világ előtt szerepeljék egy ilyen rendezvény keretei között.

És most ismét nagy feladat előtt állunk: 2021. szeptember 5-12 között lesz-Budapesten az elhalasztott kongresszus. Erre készültünk és készülünk: lelkileg igyekeztünk megújulni, hitünkben megerősödni, Krisztushoz és Egyházához hűségeseknek lenni.

A pápai zárómisére egy autóbusszal is megyünk!

Segítsenek minket magyar szentjeink! Minden forrásom belőled fakad. (Zsolt 87,7

Iványi László
orosházi esperesplébános

OKIK klubélet

Az Orosházi Keresztény Ifjúsági Klub a karantén idején is nyitva állt az érdeklődők előtt. Folyamatosan tartott a korrepetálás; kértek tőlünk segítséget érettségihez, egyetemi vizsgához, szakdolgozathoz. A város középiskolásai továbbra is jártak hozzánk közösségi szolgálatra, ha nem is olyan sokan, mint a zavartalan időkben. A klubban egész tanévben felnőtt keresztségre előkészítő tanfolyam volt. A három katekumen közül egy lány még nem érezte magát érettnek a szentség felvételére, de a két keresztlő megszépítette pünkösdi ünnepünket.

A klubházban június végén volt egy haladó német nyelvi tábor, szép számú résztvevővel és nagy sikerrel. Rövid évadunkat egy vidám, tartalmas zárórendezvényvel fejezhettük be, amelyen Iványi László esperesplébános tartott egy igen érdekes előadást Szent László királyunkról. A szokásos koncertet Körmöczy Zoltán szolgáltatta mini együttesével. A hatást lemérhetjük abban, hogy a közönség is bekapcsolódott az éneklésbe.

Nyári programunk fénypontja volt a hittanos tábor. Az endrődi Szent Antal zárándokházban tölthettünk el egy szép hetet a – nevelőkkel együtt – 25 fős diákcsapattal. Idei témánk volt: „Hálát adunk”. Kell, hogy megértsék a fiatalok, mindenért hálát kell adnunk Istennek, aki a rosszat is javunkra tudja fordítani, ha bízunk benne.

Még a tábor elején meglátogatott bennünket Soczó Géza hitoktató kollégánk, három óriási mézédés hunyai dinnyével, amelyet két napig ettek a gyerekek nagy örömmel.

Felejthetetlen élmény volt a szarvasi kirándulás és a sétahajó. A nagy meleg miatt az arborétumban tartottuk meg a kötélhúzó versenyt. A fénytúra és a Ki mit tud ebben a táborban is népszerű volt. Példamutatóan zajlottak a reggeli tornák, a sportversenyek és az angoljáték. Hangulatos volt a gyertyafényes beszélgetés, majd másnap fergeteges jókedvvel töltöttünk egy hosszú estét népdalénekléssel. Az endrődi lelkipásztor szabadsága miatt szentmisén nem vehettünk részt, helyette meghallgattuk Böjte Csaba testvér egyik gyermekmisén elmondott beszédét, amelyet klubunknak küldött e-mailben.

Az elmaradhatatlan zászlós játék után következett a táborzáró ünnepély a rengeteg jutalom-csoki osztással. (A szobarend versenyt a fiúk nyerték meg! Hazaútasítás előtt a zászlólevonáskor elmondott hálaimával és énekkel zártuk be a tábor. Nagy segítség volt, hogy a Jézus Szíve Plébánia által püspökségi támogatást kaptunk ehhez a nyári programhoz, amiért hálások vagyunk és imádkozunk támogatóinkért.

Készülünk az augusztus 25-i felnőtt klubra és az augusztus 28-i évadnyitóra, reméljük, hosszabb ideig tart majd, mint az előző.

Bánkiné Borbély Mária klubvezető

Zászlófelvonás

Dinnyevés

Foglalkozás a szarvasi buszpályaudvaron

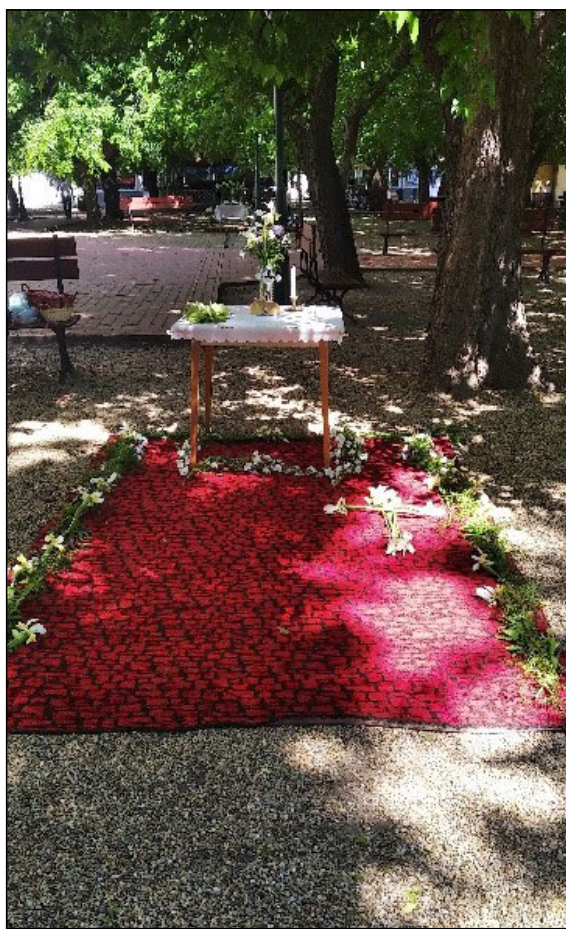

Kötélhúzás

Virágba borult oltárok

2021. 06. 06-án, vasárnap ismét virágba borultak templomkertünkben az Úrnapija alkalmából készített kis oltárok. A díszítő közösségek nagy örömmel láttak munkához, hogy idén is széppé, méltóvá tegyék az Oltáriszentség ünnepét. Hagyományosan ezen a napon rózsaszirmokat is szórnak a környezet idején, és a négy világtáj felé elkészített, virággal díszített asztaloknál (oltárnál) a plébános úr egy-egy evangéliumi részt olvas fel az Oltáriszentségről, majd szentségi áldást ad. A mai ünnep szép pillanatait iskolánk hittanos diákjai is megosztották velünk: a gyermekek és hitoktatók készítette oltárnál lelkesen segítettek, a szentmisén örömmel ministráltak.

Nagné Arany Brigitta hitoktató

Arborétumi idill

Segítés a kiflisütésben

Reménnyel a megtalált úton

Tóth Gabi énekes, előadóművész a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus hírnöke. Nagyon készül a világeseményre. Több szerepben is találkozhatunk vele: önkéntesként és fellépő művészként is.

Egy falat szeretet

„Hiszem, hogy Isten mindannyiunkban él, és nem kell sok imát ismerni ahhoz, hogy megszólítsuk. Méltó közvetítője igyekszem lenni, meggyőződéseim, hogy a tehetséget, a képességeimet tőle kaptam. Most van a legnagyobb szükségük az embereknek a kongresszusra: a közös imákra, a tanúságtételekre, a közösségi találkozás élményére. Reményért, egy falat szeretetért, az imából és az egymásból való feltöltődésért megyünk el a világeseményre” – mondta Tóth Gabi a Magyar Kurírnak adott interjújában.

A nagy találkozás

Fellépő művészként is hallhatjuk majd a nagyszerű énekesnőt. „Miután felkérték a kongresszuson szerepvállalásra, egyetlen nap alatt összeállt a zenekarom, amelynek tagjait előtte éveken át kerestem. Ráadásul olyan zenészekből, akikkel együtt nőttem fel, és most összetalálkoztunk, hiszen valamennyien Budapesten élünk” – mesélte lelkesen az előadóművész.

Tisztelet az őseinknek

Tóth Gabi készített egy csodálatos felvételt a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra hangolódva. Egy gyönyörű népi motívumokkal díszített ruhában énekel, amit szintén nagyon tudatosan választott. A videó háttéréről elmondta: „Nem csupán a dalok, hanem a képzőművészet is közel áll a szívemhez, a néptánc, a népviseletek szintén. Ez a ruha egy modern darab, amin matyó motívumok láthatók. Nem véletlen a választás: azzal, hogy egy csángó imadalt matyó mintákkal díszített ruhában énekelek, azt szeretném megmutatni, hogy mennyire sokszínű a magyar nép, mi minden megjelenik a hagyományainkban. Ahogy elmélyedtem az 1938-as budapesti Eucharisztikus Kongresszus részleteiben, azt találtam, hogy nem csupán a papok és egyházi emberek érkeztek habitusban, hanem a zarándokok is, a világsajtó pedig teli volt azzal, hogy milyen gyönyörű és színes a magyar népviselet. Ezzel a dallal és a látványvilágával ez előtt is szeretnék tisztelegni.”

Fotó: Lambert Attila
Részlet Sándor Csilla írásából

Földre tiportan is hinni szárnyainkban

Korának legnépszerűbb rádióriportere volt Koudela Géza, a NEK himnuszának zeneszerzője. Miután bemutatta édesanyjának az eucharisztikus kongresszusra írt szerzeményét eszméletlen állapotban kellett kórházba szállítani. Ismerd meg különleges élettörténetét

1894. március 25. Húsvétvasárnap volt. Hajnalban, Kalocsán megszületett a Koudela-család hetedik gyermeke, Géza. A pap, zeneszerző neve összeforrt az eucharisztikus kongresszus himnuszával, amelyet 1938-ban félmillióan énekeltek Budapest utcáin.

Kalocsai mentorok

A zene és különösen az egyházi zene szeretetét szüleitől kapta egészen kisgyermekként. Az édesapa, Koudela János közel fél évszázadon át a kalocsai székesegyház zenekarának tagja volt. Géza első egyházzenei alkotása gimnáziumi éveire kötődik. Tehetsége korán feltűnt környezetének, ahonnan több, remek támogatóra lelt, például a kalocsai jezsuita rendházban élő Henning Alajosra, aki Liszt Ferenc unokaöccse volt. A főszékesegyház karnagya, Sztára József maga is Liszt Ferenc hűséges tanítványaként nevelkedett, felismerte Koudela tehetségét és mestereként segítette a kiteljesedésben.

Európai tanulmányúton

Koudela Géza az érettségi után a fővárosban a Központi Papnevelő Intézet növendékeként folytatta tanulmányait. 1917 októberében Kalocsán szentelték pappá. Szolgálatát Moholon kezdte, ahol a község kulturális életének motorja lett. 1919-ben a kalocsai székesegyház karnagyává nevezték ki, ám a Tanácsköztársaság zűrzavaros időszakában Bácskában rekedt. Miután visszatért Kalocsára, szinte rögtön áthelyezték Budapestre hittanárnak. 1925-től a pesti Szent Imre-kollégium prefektusa volt. Két évvel később kinevezték egyetemi egyházzenei igazgatónak, majd ösztöndíjat kapott a Collegium Hungaricumba, amely a bécsi, berlini és kölni egyházzenei kongresszusokon való részvétel után, kétévi római tanulmányi időt tett lehetővé számára. Visszatérése után a Zeneművészeti Főiskolán megnyílt egyházzenei fakultás tanára lett. 1928-tól az Egyetemi templom zeneigazgatójaként is dolgozott.

A mikrofon mögött

Koudela Géza rendkívül népszerű rádióbemondó volt, a nagyobb hazai és nemzetközi események közvetítésével őt bízták meg. Egy alkalommal kárcsonyi üzenet megfogalmazását kérték tőle a rádióban: „Azt üzenem, ami a magyar pap és a magyar muzikus szíve dobogása: Hinni és dolgozni! Hinni a fényben a sötétség, a melegségben a dermedtség, a szeretetben a gyűlölet, a fölkelésben az elesettség, az életre támadásban az összeomlottság dacára! Földre tiportan is hinni szárnyainkban, megraboltan is hinni gazdagságunkban, koldussoron is hinni királyi lelkünkben és keresztre verlen is hinni istenfiúságunkban! S aztán erre a hitre rátenni mindennapos áldozatként izmunkat, vérünket, verejtékünket, lelkünket, életünket! Hinni és dolgozni keményen, kitartóan, dacosan, a vértanúk fanatizmusával és nagy lélekáldozatával!”

Pap, zeneszerző

Koudela Géza lelkesen támogatta az 1935-ös Liszt-émlékév megrendezését, ő maga is tevékenyen bekapcsolódott a nagy zeneszerző életművének megismertetésébe, gondozásába. Koudela Géza rengeteg elfoglaltsága mellett továbbra is alkotott. Teológus hallgatóként komponálta az Ecce Sacerdos kórusművet, pappá szentelésének évében írta meg a magyar szövegű Palicsi Miséjét vegyeskarra, orgonával. IV. Károly király halálára a Requiem című alkotással emlékezett. Nagyboldogasszony tiszteletére Ünnepi Nagymise címmel írt zeneművet, az 1930-as Szent Imre-év tiszteletére feldolgozta a magyar szövegű, régi Szent Imre népekeket.

„Közelebb hozzád Istenem”

Az Egyetemi templomban Prohászka Ottokár homíliáit Koudela Géza orgonajátékka előzte meg. Mindig előzetesen egyeztetették a zenei programot. Így volt ez 1927. április 1-jén is. Ezen a napon Koudela Géza a püspök kérésére a Titanic-korált játszotta: „Közelebb hozzád Istenem, közelebb!” – hangzott el. Prohászka rosszul lett a szószéken, majd pár órával később meghalt. A sok munka és a szeretett püspök halála megviselte Koudelát. Egy időre elvonult Mátraverebélyre. Azt tervezte, hogy itt töltődik és gyűjt erőt az eucharisztikus kongresszuson reá váró feladatok elvégzéséhez. 1937. szeptember 4-én, délután három órákor boldogan játszotta a zongorán édesanyjának azt a népeket, amely aztán a világesemény himnusza is lett: „Győzelemről énekeljen”. Pár órával később már eszméletlenül feküdt a budai Irgalmasok-kórházában. Csak közeli hozzátartozói tudták, hogy hiába állt talpra, kezdett újra dolgozni, közeledik számára a földi lét vége. 1939. július 21-én, Budapesten halt meg. A Farkasréti temetőben nyugszik, sírján a következő felirat, az eucharisztikus kongresszus himnuszának sora olvasható: „Győzelemről énekeljen Napkelet és Napnyugat...”

Forrás: Geszler Ödön: Koudela Géza életrajza, Kalocsai Néplap

Az Élet kenyere

Kiállítás a Városi Képtárban
augusztus 21. – szeptember 25.

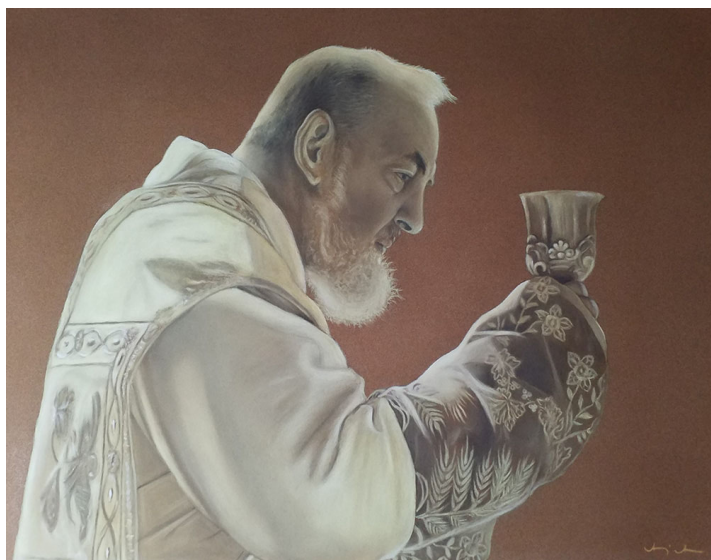
A téma, egy aktuális eseményhez kötődik, a 2021. szeptemberében, hazánkban megrendezésre kerülő Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus tiszteletére készítettük. Az volt a célunk, hogy olyan műveket mutassunk be, amelyek mély lelki hatást gyakorolnak a látogatókra, elgondolkodtatják őket, pozitív érzelmeket váltanak ki belőlük és segítse a lelki felkészülésüket is az Eucharisziára. Nagyon nagy szeretettel alkottuk meg munkáinkat, különböző technikát alkalmazva. Reméljük, hogy a Kedves Látogató felismeri az Élet kenyere című kiállításunk anyagában a köztünk élő Jézust, aki vendégül lát minket napról napra a szentmisén és az örök élet forrását kínálja nekünk. Vegyük észre ezt a szép kegyelmi adományt, és ne késlekedjünk a szentáldozásban Őt magunkhoz venni. Ezt üzenik az alkotók. Fogadják szeretettel az Élet kenyere című kiállításunkat.

Szívből jövő keresztény szeretettel:
az ALKOTÓK:

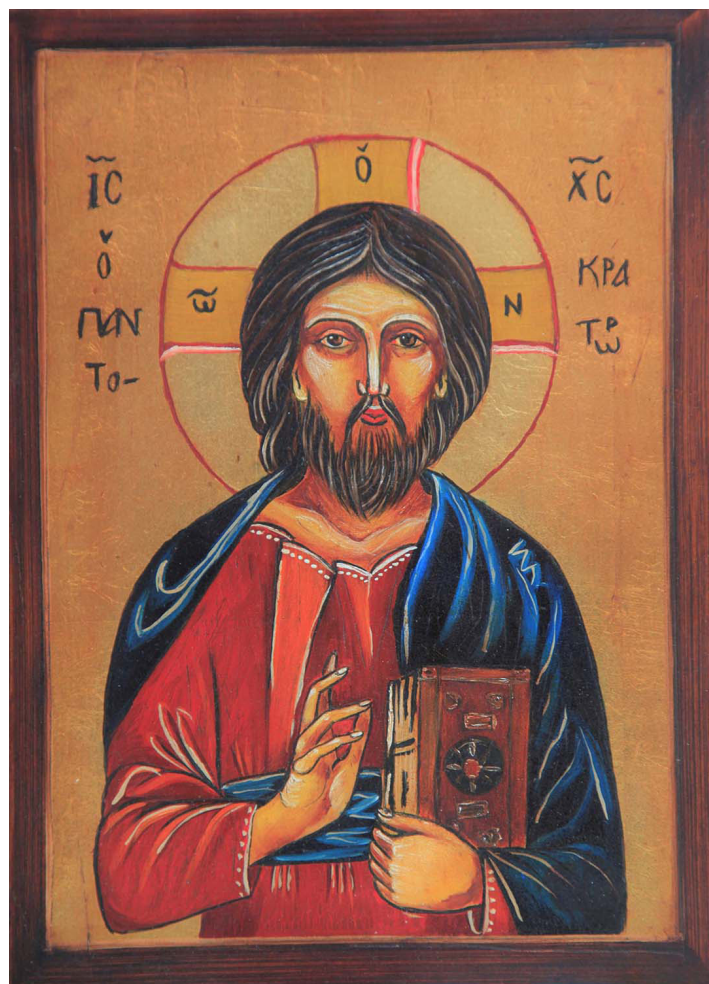
Adorján Anna, Baráthné Hopka Ágnes,
Birkásné Bodrogi Alice, Csizmadia Ildikó,
Felföldiné Tóth Erika, Horváth Csilla, Kruzslicz Zsolt,
Levicki Lenke, Szula Csaba, Tompa Margit
A kiállítást megnyitja: Deák György,
a Petőfi Művelődési Központ munkatársa

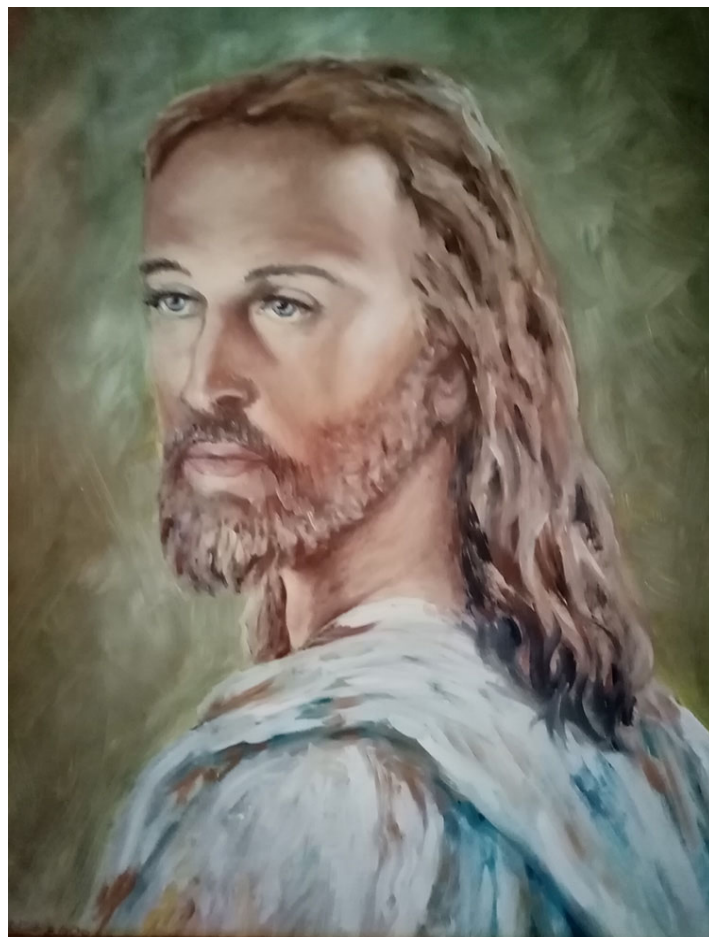
Levicki Lenke: Az élet kenyere

Adorján Anna: Krisztus Szent Vére

Horváth Csilla: Pantokrator

Felföldiné Tóth Erika: Jézus

Lelki állapotunk, küzdelmeink

Hasznos, sőt szükséges figyelnünk a szüntelenül mozgásban lévő életet, benne saját életünket, testi-lelki történéseinket. Ez emberi kötelességünk.

De hogyan is használjuk fel a rendelkezésünkre kapott időt? Nem feledhetjük, hogy minden embernek más az alaptermészete, ezért más – egyedi – erőfeszítésekre van szüksége, hogy változtassa önmagát.

Személyiségünk egyedülálló, eszerint kell igyekeznünk tágitani cselekvési stílusunkat, gazdagítani gondolatainkat, hogy szellemi horizontunk tárgyuljon,

Az élet nagy ajándéka: Teremtőnk jelenléte... az Ő jóvoltából létezzünk. Csak akkor van értelme életünknek, ha egysebben vagyunk Vele. Ő maga a lét, nagysága egyedülálló, olyan szellemi magasságokban él, ahol csak Ő lakozik... Őt

szolgálni alázattal, szeretettel: ez az életünk célja. Kaptunk időt, lehetőséget, hogy engedelmesen Őfelé haladjunk, sőt egyesüljünk Vele.

Jézus mondja: „Isten országa bennetek van”... a léleknek abban a mély és titokzatos részében, amelyet legbelső lakásnak nevezünk. Ez az a Templom, amelyet az Atya lakhelyül jelölt ki keresztségünk napján! A Szentlélek ihletésére az így megszentelt lelkünk úgy kezd szeretni és látni, ahogyan Ő lát és szeret... Minden csodáért, amely Őt tükrözi, adjunk hálát és magasztaljuk Őt, mert érezhetjük az áldott világosságot, amelyet kiáraszt.

Hogyan nyilvánulhat meg ez a hála a mi életünkben? Imában. Már a szó kimondása is szelíd simogatással tölti el a szívünket.

Ám arra is gondolnunk kell, hogy nem minden ima

tökéletes. Mikor nem az? Ha a lelkünk szétszórta, fásult, gondolatszegény. Ilyenkor az ima nem „kapcsol” tovább, azaz magunk maradunk, mintha lehullottak volna körülöttünk a természetfölötti vezetékek. A tevékeny lélek pedig érzékeny Isten jelenlétére... olyan, mint az erőteret kutató reagens a laboratóriumban, vár a változásra. A mágneses teret lehet vassal kémlelni, de ha rozsdává évdődik, nem mutatja terének erővonalát. Lelkünket is megtámadhatja a „rozsdá”, érzéketlenné válhat – átmenetileg – a természetfölötti erővonalak iránt.

Mi okozhatja a figyelmetlenségünket? Nézzünk magunkba bátran: természetes lustaság, feszített munka okozta fáradtság, figyelem elterelődés, ismétlődő bűnök, tartós harag, méreg....

Ha megvan a lelki öndiagnózis, akkor jöhet a terápia

(gyógyítás). Hasonló a testi problémák felismeréséhez, gyógyításához. A lelki kezelés gyógyszere nem tabletták, kanalas orvosság, hanem az IMA. Ez Istenünk nevelő eszköze, fokozatos, bölcs, kitartó munkával készíti fel a lelket, hogy egyre közelebbi állapotba kerüljön az üdvösséghez vezető úthoz.

Mit tegyünk, mit keressünk, milyen kapaszkodót, kézzel foghatót?

Az Úr Jézus gondoskodott róla, hogy ne keressünk hiába, amikor megtanította apostolainak a Miatyánkot, amely a földön járt Isten hagyatéka, azok a szavak, melyeket először Ő mondott ki a Mennyei Atyának, „akié az ország, a hatalom és a dicsőség, mindörökké Ámen”

Dr. Bertók Éva

Több mint fél évszázad a katedrán

Több mint fél évszázad a katedrán - hálás vagyok Bánkiné dr. Borbély Mária tanárnőnek, és biztos vagyok abban, hogy sokan érzik még így!

Szeretettel és tisztelettel köszöntöm Öt (egykori iskolám kapui előtt), valamint jelképesen Orosháza minden egykori és jelenlegi pedagógusát! Mindent

köszönünk Önöknek!

Dávid Zoltán polgármester
Facebook

**OROSHÁZI
KATOLIKUS
TUDÓSÍTÓ**

Kiadja: Jézus Szíve Plébánia
5900 Orosháza, Deák Ferenc u. 18.
www.oroshaziplebania.hu

Felelős kiadó:
Iványi László
tb. kanonok, esperesplébános

Szerkesztő:
Mészáros Géza

Tördelés:
Iványi László

Nyomtatás:
MMD Kreatív Stúdió

